

[Justitsministeren]

Fru Lissa Mathiasen var også inde på det spørgsmål, og det er da fuldstændig rigtigt, at en dansk ratifikation i sig selv ikke vil løse de problemer, der opstår i den forbindelse. Omvendt er der ingen tvivl om, at en ratifikation indirekte vil få en betydning eller i hvert fald kan få det i forhold til disse lande, fordi vi på den måde sammen med de andre lande, der ratificerer konventionerne, viser, at vi er indstillet på at acceptere internationale spilleregler i disse sager, ligesom der med udgangspunkt i konventionerne vil være mulighed for at kunne indgå bilaterale aftaler.

Jeg tror, som fru Kirsten Lee også var inde på i sit indlæg, at der vil være en større mulighed for den danske regering for enten at opnå bilaterale aftaler eller få de pågældende lande til at tilslutte sig konventionerne, når vi selv gør det.

Vi står unægtelig noget svagere i diskussionen, hvis vi ikke selv har været parat til at tiltræde, og derfor er det forhold, at vi nu er parat til det, selvfølgelig et godt udgangspunkt, når vi skal lægge pres på disse lande.

De lande, der har ratificeret konventionerne, har fremhævet, at konventionerne, som jeg var inde på, har en betydelig præventiv effekt. De internationale regler om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed og samværsret bevirker, at ulovlige bortførelser og tilbageholdelser i højere grad kan undgås. Også samarbejdet mellem landene gennem de udpegede centralmyndigheder bevirker jo, at mange sager vil blive løst uformelt og uden direkte henvisning til konventionerne.

Alt i alt må jeg sige, at det vil være et fornuftigt skridt, at Danmark ratificerer konventionerne. Det vil være et godt udgangspunkt, også når vi skal føre forhandlinger med de lande, som ikke har tiltrådt dem.

Som sagt er jeg glad for tilslutningen og også viljen til, at vi kan gennemføre forslaget relativt hurtigt, og jeg tilsiger for min part et positivt samarbejde med Folketingets partier.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Rets-

udvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om oprettelse af Færøernes Stift.
Af kirkeministeren (Torben Rechendorff).
(Fremsat 3/10 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Tove Lindbo Larsen (S):**

Dagen i dag er jo en interessant dag for færingerne på grund af dels lovforslaget om en selvstændig biskop og dels fodboldkampen i aften. Så må vi jo se, hvor begejstringen bliver størst.

Socialdemokratiet er enig med regeringen i at imødekomme det færøske hjemmestyres ønske om at oprette et selvstændigt stift med egen biskop. Det forekommer både naturligt og praktisk.

Ligeledes er vi enige i, at Havnar kirke i Tórshavn bliver domkirke, og at stillingen som kirkebogsførende sognepræst ved den fremtidige domkirke ændres til en stilling som domprovst. Derved sidestilles ordningen på Færøerne med øvrige stifter i Danmark.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at den nuværende vicebiskop fratrådte sin stilling den 31. august, og at en ny er udnævnt til den 1. november 1990. Jeg ved ikke, om det er sommerferien, der har hindret, at de to datoer er sammenfaldende, men vi vil da gerne medvirke til at få loven færdig, så den nye vicebiskop kan tiltræde stillingen som biskop for Færøernes stift.

Jeg har imidlertid nogle spørgsmål til forslaget. Jeg har godt nok læst i fremsættelsestalen, at udgifterne til ændringerne skal holdes inden for Kirkeministeriets rammer, men jeg vil da gerne vide, hvad det koster staten at ændre vicebiskopstillingen til biskop, og hvad differencen fra en sognepræst- til en domprovststilling vil være. Jeg ved godt, der er en procedure ved stillingsændringer, men ministeriet har vel regnet på det. Jeg synes ikke, at jeg kan se det af